

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320200573
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8320200573.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu L. O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/X, Z., zastúpeného matkou H. Y., bytom G. XXXX/X, Z., proti žalovanému Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava - Suché Mýto 4, zastúpeného advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri, s. r. o., Bočná 10, Košice 1, o určenie neplatnosti zmluvy s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné z 22.07.2020, č. k. 21Csp/19/2020 - 29 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie vo výroku II.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

2. Zastavenie konania súd prvej inštancie odôvodnil § 144 a nasl. CSP, keď žalobca podaním doručeným dňa 20.07.2020 zobral žalobu späť z dôvodu, že žalovaný doteraz nepredložil všetky doklady potrebné k žalobe. O trovách konania strán sporu rozhodol súd prvej inštancie postupom podľa § 257 CSP. Zistil, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa vo vzťahu k predmetu konania a v osobe žalobcu. Uviedol, že žalobu podal žalobca ako spotrebiteľ, ktorý uzatvoril so žalovaným ako veriteľom zmluvu o pôžičke. Ide o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva, a to ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a nasl., ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa. Prihliadol na skutočnosť, že síce žalobca zaviniel procesne zastavenie konania, avšak bolo to z dôvodu, že mu žalovaný nedodal listiny potrebné k uplatneniu tejto žaloby. Preto náhradu trov konania stranám nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania, podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol uznesenie v tejto časti zmeniť tak, aby žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Má za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, resp. konanie malo inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie v tejto časti je arbitrárne a nepreskúmateľné. Rozhodnutie je v rozpore s nespochybňovanými závermi súdnej praxe v otázke procesného zavinenia, pokiaľ ide o zastavenie konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania po späťvzati žaloby je potrebné skúmať, ktorá zo sporových strán zaviniela zastavenie konania a túto otázku je potrebné hodnotiť výlučne z procesného hľadiska. Ak došlo k zastaveniu konania pre späťvzatie žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahradiť trovy iba v prípade, ak žaloba bola vzatá späť v dôsledku jeho správania. V rozhodnutí nie je popísané žiadne správanie žalovaného, ktoré by mohlo relevantne odôvodňovať záver

o procesnom zavinení akéhokoľvek iného subjektu než žalobcu, na zastavení konania. Súd svojvoľne a na nepreskúmateľnom základe rozhodol o nepriznaní trov konania žalovanému a vychádzal z podľa jeho názoru absurdného tvrdenia žalobcu, že banka mu nedodala všetky listiny potrebné k vedeniu tohto sporu. Nie je zrejmé, o aké listiny by malo ísť, na základe akých skutočností a dôkazov sa súd prvej inštancie rozhodol prevziať ničím nepodložené účelové tvrdenie žalobcu, za jediný základ svojho odklonu od zákonom stanovených pravidiel o procesnom zavinení. Žalovaný nemá vedomosť, že by súd vykonával akékoľvek procesné úkony za účelom zisťovania príslušných skutočností a ani nie sú známe žiadne podania žalobcu, v ktorých by tieto boli tvrdené a ku ktorým by žalovanému bolo umožnené vyjadriť akékoľvek stanovisko. Aplikáciu § 257 CSP nemožno označiť inak ako prejav jurisdikčnej svojvoľe. Žalovanému bolo odňaté právo vyjadriť sa k zamýšľanej aplikácii § 257 CSP a súd neponúkol žiadne konkrétne, zrozumiteľné a akceptovateľné dôvody na použitie moderačného oprávnenia, ktoré by navyše boli výsledkom zákonného procesu zisťovania rozhodujúcich skutočností. Na základe týchto dôvodov žalovaný navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalobca vyjadril nesúhlas s odvolaním žalovaného. Zdôrazňuje, že úver, ktorý mu žalovaný poskytol je spotrebiteľským úverom a zdôrazňuje, že musel zaplatiť viac ako dvojnásobok požičanej sumy, pričom žalovaný od neho požaduje aj ďalšie platby a odmieta vydať doklady o skutočných platbách istiny, úrokov, poplatkov zo zmluvy, resp. poplatky za vedenie úverového účtu, úrokov z omeškania a podobne.

5. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie vo výroku II. v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného opodstatnené nie je.

6. Ako je zrejmé z obsahu spisu, žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 18.02.2020, sa žalobca vo vzťahu k žalovanému domáhal určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.12.2009. Žalobca následne ešte pred prvým pojednávaním zobral žalobu späť s argumentáciou, že žalovaná na jeho požiadanie mu nedoručila doklady, ktoré súvisia so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a z ktorých by bolo zrejmé z čoho pozostáva jeho aktuálny dlh vo výške 1.689,- eur, keď na tieto skutočnosti poukazoval už v žalobnom návrhu.

7. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie je potrebné poukázať na § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. V citovanom zákonom ustanovení je upravené moderačné absolučné právo súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich plnenie a náhradu trov konania. Zákon vyžaduje na takéto rozhodnutie dve podmienky, a to, že musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a o výnimočné okolnosti. Výklad týchto podmienok ponecháva zákon na súdnej praxi. Bude preto vecou konkrétneho prípadu posúdiť, či došlo k takým okolnostiam, ktoré sú podkladom na rozhodnutie súdu o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania.

9. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo k určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom konania alebo procesnej situácie. Druhá oblasť sa týka sociálnych aspektov strán sporu a dochádza k nej vtedy, ak z priebehu konania výrazne vystupuje do popredia zistenie, že povinný účastník nemôže uhradiť náhradu trov z dôvodov, ktoré sám nezavinil alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami.

10. Ako už bolo spomínané, v danom prípade predmetom konania bola žaloba žalobcu vo vzťahu k žalovanému o určenie neplatnosti zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a súd prvej inštancie správne zdôraznil, že nárok žalobcu bol uplatňovaný na základe spotrebiteľského vzťahu medzi stranami sporu, definovaného ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca v priebehu konania opakovane zdôrazňoval absenciu dokladov, z ktorých by mohol zistiť, z čoho pozostáva jeho aktuálny dlh voči žalovanému, a z ktorých by bolo zrejmé, ako boli úhrady započítané na istinu, úroky, upomienky, či poplatky za vedenie účtu. Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie správnym spôsobom poukázal na charakter konania, v ktorom sa žalobca domáhal svojich nárokov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a v tomto konaní vystupoval v pozícii slabšej strany sporu (§ 290 a nasl. CSP). K ukončeniu daného konania došlo z dôvodov procesného charakteru, keď žalobca pred prvým

pojednáváním zobrať žalobu späť a s ohľadom na jeho dôkaznú situáciu netrval na meritórnom prejedaní veci.

11. Vychádzajúc z uvedeného hodnotí odvolací súd postup súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania ako vecne správny, v dôsledku čoho uznesenie vo výroku II. potvrdil ako vecne správne postupom podľa § 387 CSP.

12. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 CSP opäť v spojení s § 257 CSP a náhradu trov tohto štádia konania stranám nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).